ఇంటిలోని బోరు

'రంగధామ్'

కృష్ణారావుగారికేమీ తోచటంలేదు, ఈ పరిస్థితులలో ఎలా ప్రవర్తించాలో తనకు తగిన సలహా ఇవ్వడానికైనా భార్యామణి దగ్గరలో లేదు హఠాత్తుగా, చైనావాడిలా, ఈ క్లిష్ట సమస్య ఎదురైంది తనకైతే వయస్సు ఏభై ఆరుండిగాని ఇంత వరకూ తను ఇలాంటి సందిగ్ధ పరిస్థితిలో పడలేదు ఎవర్నీ ఏమీ అనడానికి వీలులేదు. అటు, మేడ మీద గదిలో అద్దెకుంటున్న రమణరావులో పెద్ద చెప్పుకోదగ్గ లోపాలేంలేవు, అంటే మనిషిలో కాదుగాని అతని ప్రవర్తనలో ఇటు సుశీలా, భారతీ, చేస్తున్న ఫిర్యాదుల్ని తోసివెయ్యడానికి వీలులేదు వీళ్లా పాపం చాలా ఇబ్బందులు పడుతున్నారు సుమారు మూడునెలల క్రిందటే భారతి మొదలెట్టింది, రమణారావుకి అద్దెకివ్వడం తాము పొరపాటు చేశామని తను ఏదో విధంగా తన కూతుళ్లిద్దరికీ సర్ది చెప్పుకు వస్తున్నాడు చివరకు అక్కచెల్లెళ్లిద్దరూ ఒక్కసారి గొడవ పెట్టడం ప్రారంభించారు, ఏమైనా సరే వెంటనే రమణరావు తమ గది ఖాళీ చెయ్యాల్సిందేనని కాని రమణరావు ససేమిరా తను ఖాళీ చెయ్యనంటున్నాడు గట్టిగా అతనికి చెప్పడానికి కృష్ణారావుగారు, అతను తిరగబడి మొండిగా కదల్నని దెబ్బలాడుతాడేమోనని భయం.

ఇన్ని సంవత్సరాలనుండి కాలేజీ విద్యార్థులకు తమ మేడ మీద గది అద్దెకిస్తున్నారుగాని, రమణరావు లాంటి విద్యార్థులెవరూ తమకు తటస్థపడలేదు అందరితోనూ చాలా సాఫీగా గడిచిపోయింది కాని రమణరావుతో అన్నీ సమస్యలే!

అప్పుడే ఆఫీసునుంచి తిరిగివచ్చిన భారతి, బాత్‌రూమ్‌లో, కాళ్లు కడుక్కోవాలని ప్రవేశించి అక్కడ ఖాళీగావున్న డ్రమ్మునీ, ప్రక్కన చెంబు లేకపోవడమూ చూసి, వళ్లుమండినదై 'చూశారా నాన్నగారూ, అతని పని నీళ్లన్నీ ఖాళీ చేశేసాడు పైగా మన చెంబు తీసికెళ్లి తనగదిలో పెట్టుకున్నాడు అసలితన్ని ఖాళీ చేయించమని వందసార్లు మీకు చెప్పాను మీరు నామాట అసలు వినరు నేనిబాధ పడలేను ప్రొద్దున్నకు ప్రొద్దున్నా మనం పట్టుకున్ననీళ్లన్నీ ఖాళీ చేసేస్తాడు మనచెంబు వాడుకుంటాడు పెద్ద జమిందార్లమని చెప్పుకుంటాడు, రూపాయి పావలా చెంబు కొనుక్కోడు ఇదంతా మనల్ని అల్లరి పెట్టడం కాకపోతే ఏమిటి చెప్పండి? మీరు వెంటనే అతన్ని గది ఖాళీ చెయ్యమని చెప్పకపోతే లాభంలేదు'' అంది తండ్రితో చాలాకోపంగా అసలు భారతికి కోపం ఎక్కువ సన్నగా, ఎర్రగా, అందంగావుండే ఇరవై ఏళ్ల భారతి, 'ఆశాపరేఖ్'లా వుంటుందని కొందరి యువకుల విలువైన అభిప్రాయం ఆమె పి యు సి పాసయి అక్కడే ఒక ఆఫీసులో గుమస్తాగా పని చేస్తోంది

''అలాగేనమ్మా ఇవాళే తప్పకుండా అతనితో చెప్పి, త్వ ర లో నే ఖాళీ చేయించేస్తాను'' అన్నారు కృష్ణారావుగారు ఆయన చాలా అమాయకులు ఎవరిమాటనూ కాదనలేని మనస్తత్వం ఆయనది భార్యగాని కూతుళ్ళుగాని ఆయన ఎడల ఎక్కువ లక్ష్యం చూపించరు ఆయనకు గట్టిగా కోపంవస్తే ఆయన పెద్దగా అరుస్తూ మాట్లాడుతారు అలాంటప్పుడు వాళ్లు ఆయనకన్నా గట్టిగా మాట్లాడుతారు దాంతో ఆయన నోరు కట్టుబడిపోతుంది ప్రస్తుతంలో ఆయన భార్య పుట్టింటికి వెళ్లడం వలనా, ఆయన పుత్రుడు ఉద్యోగరీత్యా పరాయి వూళ్లో ఉండటంవలన ఈ కష్టకార్య నిర్వహణాభారం ఆయనమీద పడింది

బ్రిటిష్ వాళ్లను మనదేశంనుండి వెళ్లిపొమ్మని, అంటే మన దేశం ఖాళీ చెయ్యమని చెప్పడానికి ఎంత ధైర్య సాహసాలు కావలసి వచ్చాయో, అందులో కొంతైనా రమణరావుని తమ రూము ఖాళీ చెయ్యమని అడగడానికి అవసరమయ్యాయి ఎందుకంటే రమణరావు సామాన్య విద్యార్థి కాదు మొదటి విషయం బాగా శ్రీమంతుల బిడ్డ! (అంటే చిన్నవాడేం కాదులెండి పాతికేళ్ల దరిదాపుల్లో బి ఏ పరిక్షకు కడ్తున్నాడు—బిడ్డ తండ్రే కాదగిన వయసుంది) ఇహ కాలేజీ యూనియను సెక్రటరీ అవడంవల్లా, అతని వద్దకు అనవరతమూ వచ్చిపోయే విద్యార్థులతో అతని రూము నిండి ఉండడంవలనా, ఒంటరిగా సాధారణంగా దొరకడు అధవా తెగించి ఏదైనా చెప్తే, ఆ రూముకు తను వచ్చిన తరువాత అల్మారు తలుపులూ, కిటికీ తలుపులూ కొత్తవి వేయించడం, ఒక నెల అద్దె అడ్వాన్సుగా ఇచ్చిందికాక, మళ్ళీ కృష్ణారావుగారు తనవద్ద (భార్యా బిడ్డలకు తెలియకుండా) తీసుకున్న ఇరవై రూపాయల చేబదులూ, వగైరా విషయాలు మాట్లాడుతాడు

అసలు రమణారావు చాలా పట్టుదల మనిషి జీవితంలో బి ఏ పాసయి తీరుతానని పట్టుబట్టాడు అందుకు నాలుగేండ్లనుండి కృషి చేస్తున్నాడు కాని అతని టెన్నిస్ ఆటలోవున్న ప్రజ్ఞలో పదోవంతైనా చదువులో లేకపోవడంవలన పరీక్ష పాసు కాలేక పోతున్నాడు ఏమయితేనేం, అతను పాసవడంవలన అతనికి వచ్చే కట్నం సంఖ్య పెరుగుతుంది కాబట్టి, తండ్రి కూడా అతనిని నిరుత్సాహపరచలేదు

కాలేజీలో రవణారావుఅంటే లెక్చరర్లకు గిట్టదు ప్రిన్సిపాలుగారు ఇతనిని కాలేజీలోనుండి బయటకు వెళ్లగొట్టట మెలాగా? అని ఆలోచిస్తూనే ఉన్నాడు ఎందుకంటే ఒకసారి, మాటా మాటా వచ్చి, 'ఇక్కడ మీరు ప్రిన్సిపాలుగాని, బయటికి వస్తే మీరూ రమణారావే, నేనూ రమణారావే మీ గొప్పేముంది?'' అనడిగాడు— ప్రిన్సిపాలు గారి పేరు కూడా రమణారావే!

డబ్బు నీళ్లప్రాయంగా ఖర్చు పెట్టాడుగాబట్టి విద్యార్థులకతని రూము ఒక యాత్రాస్థలమైపోయింది రమణారావుకి ముఖ్య స్నేహితుడు వర్మ అతని వయస్సు పద్దెనిమిది సంవత్సరాలు అతను ఇంగ్లీషులో కవిత్వం చెబుతాడు ఉపన్యాసం చేస్తాడు అతనూ సంపన్నుల ముద్దుబిడ్డే అతను, కాలేజీ బ్యూటీ అయిన మంజూరాణిమీద ఇంగ్లీషులో పద్యాలు రాశాడు అతనిని చూసి రమణరావు పొంగిపోతాడు కాలేజీ తెరిచి ఆరు నెలలయిందో లేదోగాని ఇప్పటికి, మూడు సార్లు స్ట్రైకు చేశారు విద్యార్థులు, రమణరావు అధ్వర్యంలో, వర్మ సారధ్యంలో. అసలు గట్టిగా మాట్లాడితే తను కృష్ణారావుగారింట్లో ఉండడం వలన కృష్ణారావుగారికే గౌరవమంటాడు రమణరావు 'ఆ గౌరవం మాకొద్దుబాబోయ్, నువ్వు దయ చెయ్యి!' అని చెప్పడం, కృష్ణారావుగారికి చేతకాదు కారణమేమంటే ఆయన భార్య కాపురానికి వచ్చింది మొదలు, ఆయన మాటలో 'ధాటీ' అనేది లేకుండా పోయింది చాలాకాలం క్రిందట ఆయన యవ్వనంలో అడుగిడిన తొలి రోజుల్లో ఆయనలో కొంత దూకుడూ, పంతం, డబాయింపూ వగైరావి ఉండేవిట అవన్నీ పెళ్లయిన కొద్ది రోజుల్లోనే హుూష్ కా కి అ యి పో యి, 'మీకేం తె లి య దు, మీ రూ రు కో ం డి, అసలు నేనన్నమాట కాదనడానికి మీరెవరు?'' అంటూ రెచ్చిపోయే భార్యామణి ముందర, 'సరే లేవే, నీ ఇష్టం వచ్చినట్లేకానీ' అని బ్రతిమాలుకోవడంగానే ఆయన జీవితమంతా గడుస్తోంది అలాటి కృష్ణారావుగారిని, రమణరావులాంటి కాలేజీ విద్యార్థిని, రూము ఖాళీ చెయ్యమని చెప్పే గొప్ప క్లిష్ట కార్య నిర్వహణకి నియోగించడం ఎంత దారుణం!

దెయ్యమూ, దారుణ సముద్రమూ మధ్య చిక్కుకున్న మానవుడిలా, అటు రమణరావూ, ఇటు సుశీలా భారతులూ కృష్ణారావుగారికి భయంకర శక్తుల్లా దాపురించారు మొదట్లో కొన్ని నెలలు ఎంతో మర్యాదగా ప్రవర్తించిన రమణ రావు, ఈమధ్యనే కొద్దిగా వీళ్లను తిప్పలు పెట్టడం ప్రారంభించాడు అది కూడా చాలా చిన్న విషయాలలో మాత్రమే అతను మేడమీద రూములో ఉంటున్నాడు మేడమెట్లవద్దనే బాత్‌రూముంది. అది వాడుకునే హక్కు లతనికి మొదటినుంచీ ఇచ్చారు పెరట్లోవున్న బాత్‌రూమ్ తాము వాడుకుంటామనే ఉద్దేశంతో కృష్ణారావుగారు కాని కారణాంతరాలవల్ల పెరటివైపు వాటా మరొకరికి అద్దె కివ్వటంవలన, తాము కూడా వీధివైపు, మేడమెట్లవద్ద బాత్‌రూము వాడుకోవలసివచ్చింది. అందువల్ల ఇరుపక్షాలవారికీ కొన్ని ఇబ్బందులు ప్రారంభమయ్యాయి

తొమలోవున్న కొళాయిలు, ఏ కాస్సేపో నీళ్ళిచ్చి, తరువాత గప్‌చుప్‌గా వూరుకుంటాయి కాబట్టీ, ఆ కాస్సేపూ శ్రద్ధ వహించి డ్రమ్మునిండా పట్టుకున్న నీళ్లని, అద్దెకున్న వ్యక్తి అరగంట సేపు స్నానంచేసి ఖాళీ చేసేస్తే ఇంటివాళ్లకు వళ్లు మండడం సహజమే రమణరావు అలా చేస్తాడనే సుశీలా, భారతులకు కోపం అంతేకాక రమణరావు రూము అనవరతమూ విద్యార్థులతోనూ, వాళ్లు కాల్చే సిగరెట్టు పొగతోనూ నిండిఉండి, వాళ్ల అల్లర్లకు అంతం లేకపోవడమూ, మొదలైన కారణాలున్నాయి పైగా వీళ్ళు తనని ఖాళీ చెయ్యమనే ఉద్దేశంతో ఉన్నారని తెలిసిన దగ్గర్నుంచి రమణరావు పంతంగా వాళ్లకు వళ్లుమండేట్టు ప్రవర్తించసాగాడు

ఎలాగయితేనేం కృష్ణారావుగారు చివరికి తెగించి రమణరావుతో రూము ఖాళీ చెయ్యమని చెప్పారు. సూయజుకాలువ జాతీయం చేసినప్పుడు ఈడెన్‌కి, నాజర్‌మీద ఎంత కోపం వచ్చిందో, రూము ఖాళీ చెయ్యమంటే కృష్ణారావుగారిమీద రమణరావుకి అంతకోపం వచ్చింది దానికి జవాబుగా 'నాకు మరొక రూము దొరికినప్పుడు ఖాళీ చేస్తాను లెండి!' అన్నాడు నిర్లక్ష్యంగా, కోపంగా ఆ క్షణం నుండి వీళ్లని ఏడిపించాలని మరీ పంతంపట్టాడు రమణరావు ప్రొద్దున్న ఆరున్నరకల్లా బాత్‌రూమ్‌లో

ఇంటిలోని పోరు

వీళ్ళు ఖాళీ చేసేసేవాడు. పైగా మేడమీద, ఇటు తలి వరండాలో నుల్చుంటే, సుశీలా, భారతులు ఇంట్లో ఎక్కడున్నా కన్పిస్తారు పూర్వం అసలటు వచ్చేవాడేకాదు ఇప్పుడు ఇతని స్నేహితు లరడజను మంది అక్కడే ఇరవై నాలుగు గంటలూ మకాం వెయ్య నారంభించారు మరో విశేషమేమంటే రమణరావుకి ఈమధ్య ఇద్దరు అతిథులు (అక్టోబరు పరీక్షకు వచ్చిన వాళ్ళు) కూడాను వాళ్ళు వీళ్ళు తెగవాడతారు రాత్రి రెండింటిదాకా లైట్లు వేసి చదువుతారు ఆ లైట్లూ, ఆ గొడవతో సుశీలా, భారతులకు మతి పోయినంత పనైంది ఆ అతిథుల్ని ఏమైనాఅంటే, రమణరావు ఇంటి వాళ్ళమీద విరుచుకు పడ్తాడు

ఒకనాడైతే భారతి ప్రొద్దున్న బాత్‌రూమ్‌లో ఖాళీ డమ్మాని చూసి,కండ్ల వెంట నీళ్ళు కార్చేసింది ఆ క్షణంలో అతనిని రూము ఖాళీ చేయించమని తండ్రితో చెప్పింది అంతేకాక అతను రూము ఖాళీ చేసేదాకా ఇంట్లో వంట చెయ్యననీ, తను భోజనం చెయ్యనని పంతం పట్టింది కృష్ణారావు గారు గాభరాగా వెళ్ళి, మళ్ళీ రమణరావుని అడిగాడు రూము ఖాళీ చెయ్యమని తను రూము ఖాళీ చెయ్యడానికి మరొక రెన్నెల్లయినా టైమ్ కావాలని నిర్లక్ష్యంగా జవాబు చెప్పాడు పైగా, మాటి మాటికి తన వద్దకువచ్చి ఇలా చెప్పడం బాగులేదనీ, మళ్ళీ ఆయన ఆ విషయం చెప్పడానికి వస్తే మర్యాద దక్కదనీ గట్టిగా చెప్పాడు దానికి ఆయనకు కోపం వచ్చింది గట్టిగా మాట్లాడసాగారు అతనంతకన్నా గట్టిగా మాట్లాడాడు పెద్ద గొడవయింది ఒకవైపు రమణరావూ అతని స్నేహితులూ, మరొకవైపు క్రిష్ణారావుగారూ గట్టిగా కేక లేసుకొని వాదించుకోవడం ఆ వీధిలో వాళ్ళంతా చూశారు అరచి, అరచి, చివరకు చేసేదేమీలేక కృష్ణారావుగారు ఇంట్లోకి వెళ్ళిపోయారు రమణరావూ, అతని స్నేహితులూ, అసలు ఆ రూము ఖాళీ చెయ్యనే వద్దనుకున్నారు

భారతి ఆరోజు భోంచెయ్యలేదుగాని వంటచేసింది ఆ వీధిలోవున్న వాళ్ళందరకూ చక్కటి చర్చనీయాంశం దొరికింది! కొందరు రమణరావుకి రూము ఖాళీ చెయ్యద్దని సలహా ఇచ్చారు. మరి కొందరు కృష్ణారావుగారితో, అతనిమీద పోలీసు రిపోర్టిమ్మన్నారు కాని దానివలన అంత లాభం ఉండదేమోనని కూడా అన్నారు

వీళ్ళిద్దరిలో ఎవరి దగ్గర వాళ్ళ మాటలు పలికారు వీధిలోని వాళ్ళంతా వాళ్ళ కోరిక ఒక్కటే ఈ మంట ఇంతతో చల్లారి పోకూడదు చల్లారితే వాళ్ళకానందం ఏదీ?

కృష్ణారావుగారు, రమణరావు నిర్లక్ష్యానికీ, పొగరుబోతు తనానికి తనలో మండిపడ్డారు తనే గనక, తల్చుకుంటే ఏమైనా చెయ్యగలననుకున్నారు–ఒంటరిగా కూర్చుని, తనలో! అసలు దగ్గరికివెళ్ళి ఈ దవడా, ఆ దవడా వాయగొడ్తే ఏడ్చుకుంటూ పోడూ! అంతదాకా ఎందుకూ తనని రూము బయటికి వెళ్ళమని రమణరావు అన్నప్పుడు, 'ఫో! ఇది నా ఇల్లు', అని మెడబట్టి రూము బయటికి గెంటి, అక్కడనుంచి, మెట్ల దగ్గర అతను నిల్చున్నప్పుడు మెట్లమీదనుండి క్రిందికి తోసేస్తే అతను మెట్లమీదనుండి దొర్లుకుంటూ ప్రాణం వదిలెయ్యడూ? అయినా, అసలంత పనెందుకు? అని వూరుకోవడంగానీ, అతన్ని తను చావగొట్టడం చాలా సులభం! వచ్చిన చిక్కల్లా మనది గాంధీ దేశం అయిపోయి, అహింసంటే పెద్దవాళ్ళకి (కృష్ణారావుగారిలాంటి వాళ్ళకు) బ్రహ్మాండమైన గురి ఏర్పడ్డంవలన ఇలాంటి పని చెయ్యబుద్ధి వెయ్యదు కాని అంతమాత్రాన కృష్ణారావుగారిలాంటి వాళ్ళను రమణరావులాంటివాళ్ళు నిరసనగా చూడడం ఎంతమాత్రం తగదు కాలం మారిపోయి పెద్దవాళ్ళంటే భయ భక్తులు బొత్తిగా నశించినప్పుడు, ఈ కుర్రాళ్ళతో తగువు తెచ్చుకోవడంకంటే వూరుకోవడం ఉత్తమం అనే నిర్ణయానికి వచ్చారు కృష్ణారావుగారు

రమణరావుని ఖాళీ చేయించడం, తమ తండ్రికి అలవికాని పని అని సుశీలా భారతులు గ్రహించారు వాళ్ళకి దిగులూ, నీరసం, విచారం అన్నీ ఒక్కసారిగా పట్టుకున్నాయి. ఈ పీడ వదిలిస్తే ఒకటీ—ఒకటేమిటి అయిదు—కొబ్బరికాయలు కొట్టుకుంటామని ఆ ఏడుకొండలవాడికి మొక్కుకున్నారు

దేముడు దయతల్చి పంపించినట్లు, కృష్ణారావుగారి చెల్లెలు కొడుకు, సుబ్బారావు (బావ!) కలకత్తానుంచి వైజాగ్‌వెళ్తూ, ఒకపూట వీళ్ళింట్లో ఉండిపోదామని వచ్చాడు అతను వైజాగ్‌లో ఇంజనీరింగు చదువుతున్నాడు భారతి అంటే అతనికి చాలా ఇది! (ప్రేమన్నమాట) అతను హడావుడిగా రైలు దిగివచ్చిన కొద్దిసేపట్లోనే, రమణరావు గొడవంతా తెలిసిపోయింది ఆ పూటే వెళ్ళిపోదామనుకున్నవాడు, వీళ్ళను, అంటే ముఖ్యంగా భారతిని, ఈ స్థితిలో వదిలి వెళ్ళడానికి మనసురాక రమణరావుతో చెప్పి ఖాళీ చేయించేసి మరీ వెళ్ళిపోతానని ఆగిపోయాడు మరదళ్ళు చాలా సంతోషించారు

ఇంజనీర్లు 'డాములు కట్టటం, ఫ్యాక్టరీలు కట్టించి మెషీన్లు నడపటంలాంటి పనులు సులభంగా చెయ్యగలరుకాని, రమణరావులాంటి యువకుల్ని రూము ఖాళీ చేయించాలంటే, చాలి కష్టపడాలి ఆ విషయం రమణరావుతో మాట్లాడిన కొద్ది సేపటిలోనే తెలుసుకున్నాడు సుబ్బారావు అసలు రమణరావుకి సుబ్బారావుని చూడగానే కోపం వచ్చింది ఇతను రూము విషయం ఎత్తగానే లసలు ఈ రూము నేను ఖాళీ చెయ్యనే చెయ్యను' అని గట్టిగా చెప్పాడు రమణరావు

బలా బలాలు పరీక్షిస్తే, రమణరావులాంటి టెన్నిస్ ఛాంపియన్‌తో తను కుస్తీపట్టి కూడా నెగ్గలేనని గ్రహించాడు సుబ్బారావు అందువల్ల ఇతర ఉపాయాలని అన్వేషించవలసి వచ్చింది. ఆ రాత్రంతా సుబ్బారావు హృదయం, కుత కుత ఉడికిపోయింది ఛ! ఎంత 'ఇన్సల్టు!' భారతి ముందు తను ఎలా తలెత్తుకు తిరగగలడు! రమణరావుని రూము ఖాళీ చేయిస్తానని ఆమెకు వాగ్దానం ఇచ్చినవాడు అది సాధించుకోకుండా ఎలా వెళ్ళగలడు? కాని అది సాధించే సాధన మేమీకన్పించటంలేదు అలా రాత్రంతా ఆలోచించగా, ఆలోచించగా అతనికి విషయ మొకటి హఠాత్తుగా జ్ఞాపక మొచ్చింది అదేమిటంటే, రమణరావు రూములో ఒక ఫోటో ఉంది అది శ్రీ సత్యసాయిబాబా గారిది అంటే రమణరావు సత్యసాయిబాబాగారి భక్తుడన్నమాట! అప్పుడు సుబ్బారావుకి మధ్యాహ్నం కృష్ణారావుగారు చెప్పిన మాటలు జ్ఞాపక మొచ్చాయి కొన్ని నెలల్రితం రమణరావు శ్రీ సత్యసాయిబాబాగారి జన్మ దినోత్సవం రెండు రోజులు గొప్పగా జరిపాడట అంటే రమణరావు నిశ్చయంగా బాబాగారి భక్తుడన్నమాట

ప్రక్కింట్లో సూర్యారావుగారని ఒక స్కూలు మాష్టరుగారు కాపురం ఉంటున్నారు ఆయన తల్లి రాధమ్మగారు బాబాగారి భక్తురాలు రమణ

"వశీకరణశక్తి ఉంగరం బ్రహ్మాండంగా పనిచేస్తుందన్నావుగా మరి మా ఆవిడ మీద పనిచేయలేదేం ?"

పోవుకు, వాళ్ళకి బాగా పరిచయం ఉంది. వాళ్ళతో సంప్రదించి రమణరావునెలా ఖాళీ చెయ్యించాలో నిర్ణయించాలనుకున్నాడు సుబ్బారావు ఆ విషయం కృష్ణారావుగారివద్ద కదిపితే ఆయన "అబ్బే! ఈ కాలపు కుర్రాళ్ళకు బొత్తిగా భయి భక్తులు లేవుగా. పెద్దలంటే గౌరవంలేదు దేవుడంటే భక్తిలేదు. లేకపోతే నన్నన్ని మాటలంటాడా? బాబాగారి పూజలని హడావుడి చేసాడుగాని ఇతనేం భక్తుడు?" అని కొట్టి పారేశారు

అయినా సుబ్బారావు వూరుకుందామనుకోలేదు ఏదోవిధంగా రమణరావుని బయటికి పంపాలను కున్నాడు మెల్లిగా సూర్యారావుగారింటికి వెళ్ళ, పూర్వ పరిచయం ఉండడంవలన వాళ్ళింట్లో అందర్నీ పలకరించాడు రాధమ్మగారికి ఏభై అయిదేళ్ళుంటాయి పచ్చని శరీరచ్ఛాయా, గుండ్రని మొహం, చిరునవ్వుతో మంచితనం ఉట్టిపడే వ్యక్తి ఆమె సుబ్బారావుని ఆప్యాయంగా పలకరించింది కొద్దిసేపు ఇవీ ఇవీ మాట్లాడాక రమణరావు గొడవంతా ఆమెతో చెప్పాడు "అవునవును మేమూ కొంత విన్నాం" అన్నా రావిడ

"రెండు రోజులనుండి మా మరదళ్ళు భోం చెయ్యటం లేదండి అతను ఎరమ రౌడీలాగ ప్రవర్తిస్తున్నాడు"

"రమణరావు తిక్కమనిషే అయినా పాపం ఈ ఆడపిల్లలెందుకు పస్తుంటారు అతనలాటి వాడు కాదే" అందామె

"కాదనుకోండి. అయినా అతను పెట్టున్న తిప్పలు చాలు" అని సుబ్బారావు, రమణరావు, అతని స్నేహితులూ చేస్తున్న గోలంతా చెప్పాడు సూర్యారావూ, రాధమ్మగారూ చాలా సానుభూతి చూపించారు

తరువాత సుబ్బారావు, పార్కులోకి వెళ్ళి కాసేపు పచార్లు చేసాడు నేటి కాలపు యువకుల మొండితనం గురించి తెగ విచారించాడు తను యువకుడే అయినప్పటికీ, తనలోవున్న అణకువ, విధేయత ఎంతో ప్రశంసనీయమని అంతా మెచ్చుకుంటున్నారు తను ఏనాడైనా ఏ విషయానికైనా పెద్దవాళ్ళ కెదురు చెప్పలేదే ఇంతకీ తనలోని మంచితనాన్ని అన్ని విధాలా మెచ్చుకుంటున్న భారతి తను గనక రమణరావుని రూము ఖాళీ చేయించలేకపోతే, చాతకాని వాణ్ణనుకుంటుం దేమో నన్న భయం కూడా సుబ్బారావుకి ఎక్కువయింది

మెల్లిగా అడుగు లేసుకుంటూ ఇంటికి దిగులుగా వచ్చిన సుబ్బారావుకి, భారతి ఎదురుగావచ్చి, "ఎక్కడికెళ్ళావ్ బావా? ఎంత సేపటికీ కాఫీకి వచ్చావుకావు" అని ఆప్యాయంగా పలకరించేసరికి హృదయం తేలికైపోయింది

"అబ్బే అలా పార్కులో కెళ్ళాను ఈ విషయమే ఆలోచిస్తున్నాను ఈ రమణరావుని " అని మెల్లిగా అంటూంటే, సుశీలా, భారతులిద్దరూ ఒక్కసారి, "ఆ విషయం ఇంక ఆలోచించద్దు బావా అతన్ని ఉంటే ఉండనీ, అందువల్ల మన కేమీ నష్టంలేదు" అన్నారు సుబ్బారావు ఆశ్చర్యపోయి, తన చెవుల్ని తనే నమ్మలేకపోయాడు వీళ్ళేనా ఈమాట అంటూంది! ఏమిటీ విపరీతం?

"ఏమిటి మీరనేది? రమణరావు ఖాళీ చెయ్యకపోయినా ఫరవాలేదా? మరి ఇంతవరకూ "

"**అది పోనిద్దూ ఎవరి గొడవ వాళ్ళది. అతని అలవాట్లతనివి. అది సరేగాని మేమిద్దరం మా** స్నేహితురాలింటికి పేరంటం వెళ్ళొస్తాం, కొంచెం సేపు ఉండు, నాన్నగారు కూడా బజారునుంచి వస్తారు" అని సుశీలా, భారతు లిద్దరూ సరదాగ బయిటికి వెళ్ళారు

సుబ్బారావుకి మతిపోయినట్లైంది ఎంత ఆలోచించినా కథ అలా అడ్డం తిరగడానికి కారణ మేమిటో బోధపడలేదు 'క్షణ క్షణముల్ జవరాండ్ర చిత్తముల్' అని వ్రాసిన కవి వాక్యం అమోఘమూ, అనుభవ పూరితమూ ననుకున్నాడు అయినా వాతావరణం ఇలా మారిపోవడానికి తగిన కారణం ఉండి ఉంటుందని కూడా అనుకున్నాడు

మరికొద్దిసేపటిలోనే ఆ కారణం సుబ్బారావుకి బోధపడింది బజారునుంచి వచ్చిన కృష్ణారావు గారితోపాటు మరొక వ్యక్తి కూడా వచ్చాడు ఆయనకు అరవైయ్యేళ్ళుంటాయి గ్లాస్కో పంచెమీద, సిల్కుచొక్కాపైన నల్ల ఉలెన్‌కోటు వేసుకున్న తెల్లని సన్నని వ్యక్తి, చేతిలో నాజూకైన చేతికర్ర ఉంది ఆయన వస్తూనే సుబ్బారావుని పంద ప్రశ్నలు వేశాడు ఆయన వాగ్ధోరణి అమోఘం కృష్ణారావుగారిని 'బావగారూ' అని పిలుస్తూండడంవలన, తనకు తెలియకపోయినా దగ్గర చుట్టం అయిఉంటాడని సుబ్బారావు ఆయనతో బాగానే మాట్లాడాడు

"ఏం చదువుతున్నావు నాయనా?"

ఒకడు: మీ గేదె ఎందుకు ఆయన్ని చూసి పరిగెడుతుంది?

రెండవ వాడు: ఆయన పశువుల డాక్టరు?

రవిజవ (విశాఖ)

"ఇంజనీరింగు"

"ఇతనేం ఇంజనీరుగాని బావగారూ, మా రెండో అమ్మాయి కొడుకు శశి, ఎంత గొప్ప ఇంజనీరవుతాడో చెప్పలేం ఇంట్లోవున్న వస్తువులన్నీ పాడు చేసేస్తాడు ఏమన్నాలంటే 'మరామ్మత్తు' చేస్తున్నానంటాడు వాడివయస్సు ఆరేళ్ళు కాని ఇంట్లో రేడియో, పలక్కపోయినా, ఫాన్ తిరక్కపోయినా, ఒక స్క్రూడ్రైవరు పుచ్చుకు బయల్దేరుతాడు వాడి మొహంలో హెన్రీఫోర్డు పోలికలున్నాయి అటు గొప్ప ఇంజనీరూ, ఇటు ధనికుడూ కాగలడని నా నమ్మకం అసలు మా మనవలంతా ఇంజనీర్లే మా అమ్మాయిలా ఎటువంటి తెలివిగల వాళ్ళు!మా పెద్దమ్మాయి తెలివి తేటలు బ్రహ్మాండం పెళ్ళయి పదేళ్ళయినా, ఇంకా మా అల్లుడికి ఇంట్లో ఏ వస్తువు ఎక్కడుందో తెలియదు అలా సర్దేస్తుంది ఇంటిని మా పెద్దమ్మాయి ఏదేనా వస్తువు కావాలంటే 'మాజిక్కు' చేసినట్లు తీస్తుంది ఏ కుర్చీ క్రిందనుండో ఇదీ ఇంజనీరింగంటే అసలు మా పెద్దమ్మాయి మొహంలో గ్రేటాగార్బో కళ ఉంది "

సుబ్బారావు చెవులు గింగురెత్తాయి ఎంత సేపువిన్నా ఆయన మనవలూ, కూతుళ్ళూ, అల్లుళ్ళూ వీళ్ళగురించి గొప్పలు దంచేస్తూ బోరు కొట్టేస్తున్నాడు కృష్ణారావుగారివేపు చూశాడు, **ఆయన లోలోపల భరించరాని బాధ ననుభవిస్తున్నట్లు మొహంపెట్టారు. కాని ఏం లాభం? ఈ చుట్టం** వదిలేట్టులేదు మూలనున్న పెట్టే బెడ్డింగు చూడగానే, కొద్ది రోజులు తిష్ఠ వెయ్యడానికి వచ్చినట్లు తెలుస్తోంది ప్రసంగాన్ని మార్చాలని ఎన్నిసార్లు ప్రయత్నించినా, ఆయన మళ్ళీ మళ్ళీ తన కూతుళ్ళూ మనవలవద్దకే ప్రసంగ ధోరణి తిప్పుతున్నాడు. వాళ్ళల్లో ఇంజనీర్లూ, డాక్టర్లూ కాదగిన లక్షణా లున్నాయి రూజ్వెల్టూ, చర్చిలూ, నేరికూపరూ మొదలైన వాళ్ళ పోలికలు వాళ్ళలో ఉన్నాయి ఒక గంట నాళ్ళ వర్ణన అయ్యాక ఆయన "మా నెహ్రూని మీ రెరగరుగాని, మీ భారతికీ వాడికీ తడూ జోడూ సరిపోతుంది "

షాక్ తిన్నట్లు అయ్యాడు సుబ్బారావు ఎవరీ నెహ్రూ!

"వాడికి వంట్లో బాగుండక బి యస్ సీ పోయిందిగాని, అసలు నెహ్రూగారిపేరు పెట్టినందుకు ఆయన తెలివి తేటలన్నీ వాడికి వచ్చాయి నేను వాడి పేరు పెట్టనప్పుడు, ఎందుకైనా మంచిదని ఇద్దరు నాయకుల పేర్లు జోడించి 'జయప్రకాష్‌నెహ్రూ" అని పేరు పెట్టాను బయటివాళ్ళు నెహ్రూ అని పిలుస్తారు ఇంట్లోవాళ్ళు జయప్రకాశ్ అంటారు అన్నట్టు, బావగారూ, ఆ మేడమీద రూములో కుర్రాణ్ణి ఖాళీ చెయ్యమని చెప్పారా రేపే మావాడు వస్తున్నాడు ఈ రెండు నెలలూ, నేనూ మా అబ్బాయీ, మీ కిబ్బంది లేకుండా ఆ రూములో ఉంటాము "

శ్రీరామచంద్రా! ఇదా ఈయన రాకకి అర్థం— అనుకున్నాడు సుబ్బారావు అమ్మయ్య! ఇంకయితే నేనే 'హింస' అక్కరలేదు! అందుకన్నమాట, భారతి అలా మాట్లాడింది! ఈ 'ఎరప' గెసరుడైనా బంధువుకన్నా, ఆ రమణరావే నయమనుకుంది

దీక్షితులుగారి మాటకు (ఆయనపేరు) కృష్ణారావుగారు, "ఎంత చెప్పినా అతను ఖాళీ చెయ్యటం లేదు చేస్తే మీ కివ్వడానికి నాకేం అభ్యంతరం లేదుగాని " అన్నరు మెల్లిగా ఆయనా సుబ్బారావూ కూడా మనస్సులో 'రమణరావు ఇప్పట్లో ఖాళీ చెయ్యకుండా ఉండుగాక!' అని కోరుకుంటున్నాడు ఎందుకంటే రమణరావు ఖాళీ చేస్తే ఆ రూము సెప్టెంబరు పరీక్షకు వెళ్తున్న దీక్షితులుగారి అబ్బాయికి, బంధుత్వ మొహమాటం వల్ల ఇచ్చి తీరాలి దానివల్ల అద్దె నష్టం మాటటుంచి, దీక్షితులుగారి బోరు నెవరు భరించగలరు? ఇంటిలోని 'బోరు' కన్నా, మేడమీదనో రేసయం కాని దీక్షితులుగారు కోతలు కొయ్యసాగారు—తను ముందు నిముషంలో రమణరావుని ఖాళీ చేయిస్తానని

ఆయన కాదుకదా, ఆయన తలలోని పేజెమ్మ దిగివచ్చినా రమణరావుని ఖాళీ చేయించలేరనే ధైర్యంతో, కృష్ణారావుగారూ ఆయన కూతుళ్ళూ కూడా రూము ఖాళీ అయితే తప్పక దీక్షితులగారి కిస్తామని అన్నారు ఆరాత్రి సుబ్బారావు, భారతీ సుశీలలతో సరదాగా మాట్లాడి, తను మర్నాడు హాయిగా రైలెక్కేస్తా నన్నాడు

మర్నాడు ప్రొద్దున్న వాళ్ళ నాశ్చర్యపరిచే దృశ్య మొకటి ఎదురైంది బాత్‌రూములో డ్రమ్ము, నీళ్ళతో నిండుగా ఉండడమేగాక, రమణరావు రూము ఖాళీ చేసేస్తున్నాడు ఇంటిల్లిపాదీ తెల్లపోయారు. **ప్రక్కవీధిలోనే**

రూము దొరికిందనీ, వెళ్ళిపోతున్నానని అతను చెప్పడానికి వస్తే, వాళ్లకు పిడుగుపడ్డట్లయింది. రమణరావు ఖాళీ చెయ్యడానికి కారణం కూడా చెప్పేశాడు 'రాధమ్మగారి కోరికమీద, ఆమె ఎడల గల గౌరవంకొద్దీ నేను మీ రూము ఖాళీ చేసేస్తున్నాను'' అన్నాడు, వెళ్ళిపోతూ ఈ విషయంలో రాధమ్మగారి సహకారం అర్థించినందుకు, సుబ్బారావు తనను ఎంతో తిట్టుకున్నాడు.

ఇంటిపోని బోరు

ఇంట్లోని యావన్మందీ మౌనంగా వూరుకున్నా, దీక్షితులుగారు మాత్రం తనకు తోచిన మాటలనేశారు, "ఈరోజుల్లో కుర్రాళ్లకు భయభక్తులు లేవనుకుంటాంగాని నిజంగా వాళ్ళకున్న భక్తి శ్రద్ధ లెవరికీ ఉండవు ఆమె చెప్పడం, ఈ యువకుడు ఖాళీ చెయ్యడం, చాలా ప్రశంసనీయం. అందుకే నేను మా పిల్లలకు దేశ నాయకుల పేర్లు పెట్టాను. మా నెహ్రూ ఎంత బుద్ధిమంతుడో చెప్పలేం వాడిలో సుభాష్‌బోసు పోలికలున్నాయని అనుకునే వాళ్లం '' అని ఆయన చెప్తూంటే భారతీ, సుశీలల మొహం లోని దీనత్వం చూసిన సుబ్బారావు బాధతో కృంగిపోయాడు భవిష్యత్తు నూహించుకుంటూ కృష్ణారావుగారు భార్యామణికి పెత్రెగా మివ్వడానికి నిశ్చయించారు. ★

రెక్సోనా మీ చర్మంతో నల్లావ మాడి దిన దినానికీ శరీరసౌందర్యాన్ని హెచ్చింపుతుంది. అబ్బురం కాదు, రెక్సోనాలో 'కేడిల్' వున్నది...
చర్మానికి సొగసుగలిగించే నూనెల మిశ్రమం, దానిలో ఎక్కువగా ఆనందకరమైన పరిమళం వున్నది—మీ శరీరాన్ని అతి సౌందర్యంగాను, తాజాగాను, సువాసనగాను వుంచుతుంది

కేడిల్‌తో గూడిన రెక్సోనా మీ చర్మానికి గుణకారి

RX. 24-140 TL

హిందుస్థాన్ లీవర్ ఉత్పత్తి